

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/7955/24. számú

EGYSÉGES JAVASLAT

**a munkahelyvédelmi akciótervben foglaltak megvalósítása
érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/7955.
számú törvényjavaslat zárószavazáshoz**

Előadó:

Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter

Budapest, 2012. szeptember

2012. évi ... törvény

a munkahelyvédelmi akciótörvényben foglaltak megvalósítása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról

Az Országgyűlés a közteherviselés alapelvéből kiindulva, a munkahelyek védelme és a foglalkoztatás terheinek csökkentése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

MUNKAHELYVÉDELMI CÉLT SZOLGÁLÓ MÓDOSÍTÁSOK

1. A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény módosítása

1. § (1) A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény (továbbiakban: Szakhoz. tv.) 4. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szakképzési hozzájárulás alapját csökkenti az azon foglalkoztatott természetes személyeknek (munkavállalóknak) a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabérének összege, de legfeljebb a kedvezményel érintett munkavállalónként havonta 100 ezer forint, amely munkavállalók munkaviszonyára tekintettel a tárgyhónapban a szociális hozzájárulási adó alanya

a) a pályakezdő munkavállalók után az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.) 462/B. § (2) bekezdése szerint,

b) a tartósan álláskereső személyek után az Eat. 462/C. § (2) bekezdése szerint, vagy

c) a gyermekgondozási díj folyósítását követően, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt vagy azt követően foglalkoztatott munkavállalók után az Eat. 462/D. § (2) bekezdése szerint

a foglalkoztatás első két évében igénybe vehető szociális hozzájárulási adókedvezményt érvényesít. Részmunkaidős foglalkoztatott esetén legfeljebb 100 ezer forint arányosan csökkentett része vehető figyelembe. E bekezdés alkalmazásában részmunkaidős foglalkoztatásnak minősül az a foglalkoztatás, amelynek munkaszerződésben meghatározott időtartama nem éri el a betöltött munkakörre érvényes teljes munkaidőt.”

(2) A Szakhoz. tv. 4. § (2) bekezdésében a „szociális hozzájárulási adóalap” szövegrész helyébe a „szakképzési hozzájárulás alapjának” szöveg lép.

2. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása és eltérő szöveggel történő hatályba léptetése

2. § Az Eat. 460/A. §-át követő alcímének helyébe a következő alcím lép:

„A szakképzettséget nem igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény”

3. § Az Eat. 461. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„461. § (1) A Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszeréről szóló, 2012. január 1-jén hatályos KSH közlemény (FEOR-08) 9. főcsoportjába tartozó foglalkozás szerinti

munkakörben (a továbbiakban: szakképzettséget nem igénylő munkakör), adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban természetes személyt foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta, az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 14,5 százalékaival.

(3) Ha a kifizető a foglalkoztatottat az adómegállapítási időszak egy részében nem, vagy nem kizárólag szakképzettséget nem igénylő munkakörben foglalkoztatta, a munkaviszony alapján ezen adómegállapítási időszakra vonatkozóan részkedvezményt nem érvényesíthet."

4. § Az Eat. a 462/A. §-t követően a következő alcímekkel és 462/B–462/D. §-sal egészül ki:

„A huszonöt év alatti és az ötvenöt év feletti foglalkoztatott munkavállaló után érvényesíthető adókedvezmény

462/B. § (1) A huszonöt év alatti vagy ötvenöt év feletti természetes személyt adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) A legfeljebb 180 nap munkaviszonnyal rendelkező, huszonöt év alatti, pályakezdő munkavállaló esetében a részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 27 százalékaival a foglalkoztatás első két évében.

(3) A (2) bekezdésben foglalt feltétellel nem rendelkező huszonöt év alatti, valamint az ötvenöt év feletti munkavállaló estén a részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 14,5 százalékaival.

(4) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg.

(5) Azon hónapra vonatkozóan, amelyben a munkavállaló a 25. vagy 55. évét betölti, a részkedvezmény az egész hónap tekintetében megilleti a kifizetőt.

A tartósan álláskereső személyek után érvényesíthető adókedvezmény

462/C. § (1) A tartósan álláskereső természetes személyt adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más

levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 27 százalékaival a foglalkoztatás első két évében, 14,5 százalékaival a foglalkoztatás harmadik évében.

(3) E § alkalmazásában tartósan álláskereső az, akit az állami foglalkoztatási szerv a kedvezményezett foglalkoztatást megelőző 9 hónapon belül legalább 6 hónapig álláskeresőként nyilvántartott. A 9 hónap, valamint a 6 hónap számítása során a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A kedvezményt a munkáltató a feltételek fennállását igazoló, az állami foglalkoztatási szerv által, az álláskereső személy kérelmére kiállított igazolás birtokában érvényesítheti.

A gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás folyósítását követően foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény

462/D. § (1) A gyermekgondozási díj folyósítását követően, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás (e § alkalmazásában együtt: anyasági ellátások) folyósítása alatt vagy azt követően az adókötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztatott személyt foglalkoztató kifizető az őt a munkaviszonyra tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény összegét a kifizető havonta az adott hónapban fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyonként külön-külön kiszámított részkedvezmények összegeként állapítja meg. A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 27 százalékaival a foglalkoztatás első két évében, 14,5 százalékaival a foglalkoztatás harmadik évében.

(3) A kedvezményt a kifizető az anyasági ellátások folyósításának megszűnését követő hónaptól számított 45. hónap végéig, de legfeljebb 3 évig érvényesítheti. A folyósítás megszűnésének hónapja az a hónap, amelyre utoljára az anyasági ellátások valamelyike a foglalkoztatott személyt megillette. Ha a munkavállalót az anyasági ellátások közül több is megillette, a határidőt a később folyósított anyasági ellátás folyósításának megszűnésétől kell számítani.

(4) A kedvezményt a munkáltató a feltételek fennállását igazoló, az anyasági ellátást folyósító egészségbiztosítási szerv, társadalombiztosítási kifizetőhely, kincstár, vagy családtámogatási kifizetőhely által, az ellátásban részesülő kérelmére kiállított igazolás birtokában érvényesítheti.”

5. § (1) Az Eat. 463. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdéstől eltérően a törvényben meghatározott START PLUSZ, START EXTRA vagy START BÓNUSZ adókedvezménnyel nem vonható össze

a) a szakképzettséget nem igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után,

b) a huszonöt év alatti és az ötvenöt év feletti foglalkoztatott munkavállaló után,

c) a tartósan álláskereső személyek után, és

d) a gyermekgondozási díj folyósítását követően, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt vagy azt követően foglalkoztatott munkavállalók után

érvényesíthető adókedvezmény.”

(2) Az Eat. 463. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 461. §-ban és 462/B–462/D. §-ban meghatározott kedvezmény részmunkaidős foglalkoztatás esetén legfeljebb 100 ezer forintnak a részmunkaidő és a teljes munkaidő arányában csökkentett része után illeti meg a munkáltatót. E bekezdés alkalmazásában részmunkaidős foglalkoztatásnak minősül az a foglalkoztatás, amelynek munkaszerződésben meghatározott időtartama nem éri el a betöltött munkakörre érvényes teljes munkaidőt.”

II. Fejezet

A VÁLLALKOZÁSI KÖRNYEZET JAVÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ MÓDOSÍTÁSOK

3. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

6. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 22. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy)

„i) pénzforgalmi elszámolást választ.”

7. § Az Art. 22. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását – az e)–g) pontok kivételével – a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi adómentességre, illetve a pénzforgalmi elszámolás választására jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdés szerint kell megtenni. Az adózó az (1) bekezdés e) pontja szerinti nyilatkozattétel és annak változásának bejelentése alól mentesül, ha kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést, mint közösségi kereskedelmi kapcsolatot közvetett vámjogi képviselő igénybevételével létesít.”

8. § (1) Az Art. 31/B. § (2) bekezdésének nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az általános forgalmi adó alanya termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén azon számlákról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett általános forgalmi adó alanyra áthárított általános forgalmi adó összege a 2 000 000 forintot eléri vagy meghaladja, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő általános forgalmi adó bevallásban, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számlában feltüntetett adót meg kell állapítania, számlánként nyilatkozni köteles.”

(2) Az Art. 31/B. §-a a következő (8)-(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(8) A pénzforgalmi elszámolást választó általános forgalmi adó alany által kibocsátott számla esetében az (1) és (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő általános forgalmi adó bevallásban kell megtenni, amelyben ezen számla alapján az adózó első alkalommal adólevonási jogot érvényesít, adómegállapításra kötelezett.

(9) A pénzforgalmi elszámolást választó általános forgalmi adó alany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot ugyanazon számláról csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő általános forgalmi adó bevallásban teljesíti, amelyben ezen számla alapján első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.”

9. § Az Art. 54. § (5) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, a költségvetési támogatás jogszerű igénybevételéhez honlapján közzéteszi)

„*a*) az általános forgalmiadó-alanynak minősülő, illetve az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adózó, valamint e törvények hatálya alá nem tartozó, de adószámmal rendelkező jogi személy, egyéb szervezet adózók

aa) nevét (elnevezését), adószámát, székhelyét, telephelyét;

ab) közül a csoportos általános forgalmi adóalanyiságot választók esetén a csoport azonosító számot valamint a csoportképviselő és az egyéb csoporttagok nevét (elnevezését), adószámát, székhelyét, telephelyét, illetve a csoportos általános forgalmiadóalanyiságot engedélyező határozat jogerőre emelkedése napját;

ac) közül a pénzforgalmi elszámolást választók esetén e választás tényét, a pénzforgalmi elszámolás időszakának kezdő és befejező időpontját;

ad) azt a tény, hogy az általános forgalmiadó-alanynak minősülő adózó (ideértve a csoportos általános forgalmi adóalanyt is) az általános forgalmi adóról szóló törvény 88. § (1) bekezdés alapján az adómentes ingatlan értékesítés vagy bérbeadás tekintetében az adókötelessé tételt választotta, valamint az adókötelessé tétel időpontját;”

10. § Az Art. a következő 194. §-sal egészül ki:

„194. § (1) A munkahelyvédelmi akciótervben foglaltak megvalósítása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi törvénnyel megállapított 22. § (1) bekezdés *i*) pontja szerinti választást csak 2013. január 1-jén, vagy ezt követően kezdődő általános forgalmi adó megállapítási időszakra vonatkozóan lehet bejelenteni.

(2) A munkahelyvédelmi akciótervben foglaltak megvalósítása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi törvénnyel megállapított 3. számú melléklet J) pontja 2. alpontjának hatályba lépését megelőző három évben, az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv által kiállított adókedvezményre jogosító igazolásban szereplő adatokat az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv 2013. március 31-ig elektronikus úton hivatalból megküldi az állami adóhatóság részére.”

11. § Az Art. 3. számú melléklete e törvény melléklete szerint módosul.

4. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

12. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 119. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adólevonási jog akkor keletkezik – ha e törvény másként nem rendelkezik –, amikor az előzetesen felszámított adónak [120. §] megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani, ideértve azt az esetet is, amikor a fizetendő adó megállapítása a 196/B. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglaltak szerint történik.”

13. § Az Áfa tv. 169. §-a a következő *p*) ponttal egészül ki:

(A számla kötelező adattartalma a következő:)

„*p*) pénzforgalmi elszámolás esetén jogszabályi hivatkozás vagy bármely más egyértelmű utalás arra, hogy a XIII/A. Fejezetben meghatározott különös szabályokat alkalmazták.”

14. § Az Áfa tv. 188. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatár: 6 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeg.”

15. § Az Áfa tv. Második része a XIII. Fejezetet követően a következő XIII/A. Fejezettel egészül ki:

„XIII/A. Fejezet
PÉNZFORGALMI ELSZÁMOLÁS

196/A. § Pénzforgalmi elszámolás esetében e törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

196/B. § (1) Az az adóalany, aki (amely)

a) a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv.) törvény rendelkezései szerint a tárgy naptári év első napján kisvállalkozás, vagy annak minősülne, ha a Kkv. hatálya alá tartozna,

b) gazdasági céllal belföldön telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön, és

c) nem áll csőd- vagy felszámolási eljárás hatálya alatt,

jogosult az e fejezetben meghatározottak szerint pénzforgalmi elszámolást választani, kivéve, ha alanyi adómentességben részesül.

(2) Abban az esetben, ha az adóalany él az (1) bekezdésben említett választási jogával,

a) az általa belföldön, a pénzforgalmi elszámolás időszakában teljesített összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után – ide nem értve a termék 10. § a) pontja és 89.§-a szerinti értékesítését, valamint azon termékértékesítéseket, szolgáltatásnyújtásokat, amelyekre az adóalany a törvény Második részében meghatározott más különös rendelkezéseket alkalmazza – az általa fizetendő adót az adót is tartalmazó ellenérték jóváírásakor, kézhezvételekor állapítja meg;

b) termék beszerzéséhez – ide nem értve a termék 10. § a) pontja szerinti értékesítésnek megfelelő beszerzést –, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított adó levonásának jogát a pénzforgalmi elszámolás időszakában legkorábban abban az adómegállapítási időszakban gyakorolja, amelyben az adót is tartalmazó ellenértéket a részére terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó számára megfizeti,

c) számla érvénytelenítése vagy módosítása esetén az alábbiak szerint kell eljárni:

ca) olyan számla érvénytelenítése, vagy ellenérték visszatérítéssel járó módosítása esetén, amelyen a 169. § p) pontja szerint a pénzforgalmi elszámolásra utalás szerepelt, az áthárított adó csökkenését a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany fizetendő adót csökkentő tételként, a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany fizetendő adót növelő tételként abban az adómegállapítási időszakban veszi figyelembe, amelyben a kötelezett a jogosultnak az ellenértéket visszatéríti,

cb) ellenérték fizetési kötelezettséget keletkeztető számlamódosítás esetén, – feltéve, hogy a 169. § p) pontja szerinti pénzforgalmi elszámolásra utalás szerepelt azon a számlán, amelynek adattartalmát az okirat módosítja – a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany a módosításból eredően keletkező fizetendő adót az a) pont szerint állapítja meg, a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő adóalany adólevonási joga is ekkor keletkezik,

cc) a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany, az általa befogadott számlának a pénzforgalmi elszámolás időszakában történő érvénytelenítése vagy módosítása esetén a ca) és cb) alpontokban foglaltakat mint a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője értelemszerűen alkalmazza.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában

a) ha az ellenérték jóváírása, kézhezvétele, megfizetése részletekben történik,

aa) a fizetendő adót a részlet jóváírásakor, kézhezvételekor, legalább a megfizetett részlet erejéig kell megállapítani,

ab) a levonási jog a megfizetett részlet erejéig gyakorolható;

b) az ellenérték jóváírásának, kézhezvételének, megfizetésének kell tekinteni azt is, ha az abból származó követelése vagy kötelezettsége engedményezés, elengedés, tartozásátvállalás miatt vagy más módon szűnik meg.

(4) A (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható arra a termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra, amely teljesítését tanúsító számlán az adóalany a 169. § p) pontja szerinti hivatkozást, utalást nem tüntette fel.

(5) A pénzforgalmi elszámolást választó adóalany, ha a teljesítés és a fizetendő adó – (2) bekezdés a) pontja szerinti – megállapítása között

a) az e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként tőle adófizetés nem lenne követelhető,

b) felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás alá kerül,

c) tevékenységét szünetelteti, vagy

d) b) pont szerinti eljárás nélkül jogutód nélkül megszűnik,

a fizetendő adót – a (2) bekezdés a) pontjától eltérően – az a) pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a b) pontban említett esetben a tevékenységet lezáró adóbevallásban, a c) és d) pontokban említett esetben az adózás rendjéről szóló törvény szerinti soron kívül benyújtandó adóbevallásban kell megállapítani.

(6) Ha a pénzforgalmi elszámolást választó adóalany

a) e törvényben szabályozott jogállásában olyan változás történik, amelynek eredményeként előzetesen felszámított adó levonására nem jogosult,

b) felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás alá kerül,

c) tevékenységét szünetelteti, vagy

d) b) pont szerinti eljárás nélkül jogutód nélkül megszűnik,

a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított adó levonásának jogát – a (2) bekezdés b) pontjától eltérően – az a) pontban említett esetben a jogállás-változást megelőző napon, a b) pontban említett esetben a tevékenységet lezáró adóbevallásban, a c) és d) pontokban említett esetben az adózás rendjéről szóló törvény szerinti soron kívül benyújtandó adóbevallásban gyakorolhatja.

196/C. § (1) A pénzforgalmi elszámolás abban az esetben választható, ha az adóalany összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték adó nélkül számított és éves szinten göngyöltett összege

a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,

b) sem a tárgy naptári évben ésszerűen várhatóan, illetve ténylegesen nem haladja meg a 125 000 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget.

(2) A pénzforgalmi elszámolás választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:

a) az adóalany vállalkozásában

aa) tárgyi eszközként használt termék értékesítése,

ab) immateriális jószágként használt, egyéb módon hasznosított vagyoni értékű jog végleges átengedése,

b) a termék 89. § szerinti értékesítése,

c) a 85. § (1) bekezdése szerinti adómentes termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás,

d) a 86. § (1) bekezdés *a)–g)* pontjai szerinti adómentes, kiegészítő jellegű szolgáltatásnyújtás

fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték.

196/D. § Az adóalany belföldi nyilvántartásba vételével egyidejűleg is választhatja a tárgy naptári évre a pénzforgalmi elszámolást. Ilyen esetben elegendő a 196/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett feltételt időarányosan teljesíteni.

196/E. § Az adóalany a pénzforgalmi elszámolást a tárgy naptári év végéig terjedő időszakra választja.

196/F. § (1) A pénzforgalmi elszámolás megszűnik

a) a naptári év utolsó napjával, ha az adóalany a pénzforgalmi elszámolást a tárgy naptári évet követő naptári évre nem kívánja alkalmazni;

b) a pénzforgalmi elszámolás választására jogosító értékhatár meghaladásának napját követő nappal, ha a tárgy naptári évben a tényadatok alapján a 196/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett feltétel nem teljesül;

c) a naptári év utolsó napjával, ha az adóalany a tárgy naptári évet követő naptári év első napján nem minősül a 196/B. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében kisvállalkozásnak;

d) az eljárás jogerős elrendelését megelőző nappal, ha az adóalany csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy kényszerterelési eljárás hatálya alá kerül;

e) az adóalany tevékenységének szüneteltetését megelőző nappal.

(2) Ha a pénzforgalmi elszámolás az (1) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany a pénzforgalmi elszámolást nem alkalmazhatja az olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében sem, amelynek ellenértékével meghaladja a pénzforgalmi elszámolás választására jogosító felső értékhatárt.

(3) Abban az esetben, ha a pénzforgalmi elszámolás az (1) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, az adóalany a pénzforgalmi elszámolás választására vonatkozó joggal a megszűnés évét követő második naptári év végéig nem élhet.

(4) Az adóalany a 196/B. § (5) bekezdésére is figyelemmel a 196/B. § (2) bekezdés *a)* pontját a pénzforgalmi elszámolás megszűnését követően is alkalmazza.

196/G. § (1) Az adóalany a pénzforgalmi elszámolás választásáról, illetőleg annak megszűnéséről az állami adóhatóságnak nyilatkozik.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilatkozattételre az Art. változásbejelentésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

16. § Az Áfa tv. a következő 279. §-sal egészül ki:

„279. § (1) Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – az alanyi adómentességet 2013. naptári évre abban az esetben választhatja, ha az adóalany 2. § a) pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenértéknek – forintban kifejezett és éves szinten göngyöltett – összege

a) sem a 2012. naptári évben ténylegesen,

b) sem a 2013. naptári évben ésszerűen várhatóan, illetve ténylegesen

nem haladja meg a 6 000 000 forintnak megfelelő pénzösszeget.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén az adóalany az alanyi adómentességet 2013. naptári évre abban az esetben is választhatja, ha a 191. § (3) bekezdésében rögzített időtartam még nem telt el.”

17. § Az Áfa tv. a következő 280. §-sal egészül ki:

„280. § Az adóalany – az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – a XIII/A. Fejezet szerinti pénzforgalmi elszámolást első alkalommal 2013. január 1. napjától kezdődő adómegállapítási időszakokra alkalmazhatja.”

5. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény módosítása

18. § A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 51. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Mentesül a gazdasági társaság az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól, ha a második év számviteli törvény szerinti beszámolójának elfogadásától számított három hónapon belül, három hónapnál nem régebbi mérlegfordulónapra összeállított közbenső mérleggel igazolni tudja, hogy az (1) bekezdés szerinti intézkedésekre okot adó körülmény már nem áll fenn.”

19. § A Gt. 143. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben megjelölt esetekben – amennyiben a taggyűlés időpontját legfeljebb egy hónappal megelőző mérlegfordulónapra összeállított közbenső mérleg szerint azok fennállnak – a tagoknak határozniuk kell különösen a pótbefizetés előírásáról vagy – ha ennek lehetőségét a társasági szerződés nem tartalmazza – a törzstőke más módon való biztosításáról, illetve a törzstőke leszállításáról, mindezek hiányában a társaságnak más társasággá történő átalakulásáról, illetve jogutód nélküli megszüntetéséről. A határozatokat legkésőbb három hónapon belül végre kell hajtani.”

20. § A Gt. 245. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben megjelölt esetekben – amennyiben a közgyűlés időpontját legfeljebb egy hónappal megelőző mérlegfordulónapra összeállított közbenső mérleg szerint azok fennállnak – a részvényeseknek határozniuk kell az alaptőke biztosításáról, illetve annak módjáról, így különösen a részvényesek által történő befizetés előírásáról, illetve az alaptőke leszállításáról, továbbá a társaságnak más társasággá történő átalakulásáról, ezek hiányában pedig a társaság megszüntetéséről.”

21. § A Gt. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések alcíme a következő 336/F. §-sal egészül ki:

„336/F. § Az 51. § (1) bekezdése, a 143. § (2) bekezdés *a*) pontja, valamint 245. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja alkalmazásában a saját tőke hiányának megállapítása során a 2011-ben, valamint a 2012-ben induló üzleti évről készített számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerinti beszámolóban kimutatott, a külföldi pénzürtékre szóló eszközök és kötelezettségek számviteli törvény 60. § (3) bekezdés *a*) pontja szerint elszámolt összevont árfolyamvesztésége 2014. május 31-éig figyelmen kívül hagyható.”

6. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

22. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 33. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az aktív időbeli elhatárolások között halasztott ráfordításként elszámolható a devizaszámlán meglévő devizakészlettel nem fedezett, külföldi pénzürtékre szóló – beruházáshoz (a beruházással megvalósuló tárgyi eszközökhöz), vagyoni értékű joghoz, továbbá a forgóeszközökhöz kapcsolódó – hiteltartozások, devizakötvény-kibocsátásból származó – beruházáshoz (a beruházással megvalósuló tárgyi eszközökhöz), vagyoni értékű joghoz kapcsolódó – tartozások esetén a tárgyévben, a mérlegfordulónapi értékelésből adódóan – a 60. § (2) bekezdésében foglaltakból következően – keletkezett és a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között elszámolt – árfolyamnyereséggel nem ellentételezett – árfolyamvesztés teljes összege a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításainak a csökkentésével (nem realizált árfolyamvesztés). A hiteltartozások, devizakötvény-kibocsátásból származó tartozások törlesztésekor – az előző időszakokban elhatárolt halmozott összegből – a törlesztőrészletre jutó – halasztott ráfordításként kimutatott – nem realizált veszteséget meg kell szüntetni, a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításainak a növelésével (realizált árfolyamvesztéség).

(3) A (2) bekezdés szerint halasztott ráfordításként kimutatott árfolyamvesztéséget – a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításakénti elszámolással – meg kell szüntetni, ha a külföldi pénzürtékre szóló hiteltartozást, a devizakötvény-kibocsátásból származó tartozást teljes összegében visszafizették, illetve – tárgyi eszköz, vagyoni értékű jog finanszírozása esetén – ha a devizahittel, a devizakötvény-kibocsátással finanszírozott tárgyi eszközt, vagyoni értékű jogot értékesítették, vagy más jogcímen az állományból kivezették. Nem minősül a tartozás visszafizetésének, ha a még fennálló tartozás pénznemét (devizanemét) szerződmódosítás keretében megváltoztatják.”

23. § Az Szt. 41. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a vállalkozó a devizaszámlán meglévő devizakészlettel nem fedezett, külföldi pénzürtékre szóló – beruházáshoz (beruházással megvalósuló tárgyi eszközökhöz), vagyoni értékű joghoz, továbbá a forgóeszközökhöz kapcsolódó – hiteltartozások, továbbá devizakötvény kibocsátásából származó – beruházáshoz (beruházással megvalósuló tárgyi eszközökhöz), vagyoni értékű joghoz kapcsolódó – tartozások nem realizált árfolyamvesztéségét a 33. § (2) bekezdése szerint halasztott ráfordításként mutatta ki, az üzleti év végén az így elhatárolt halmozott összegnek a beruházás, vagyoni értékű jog aktiválásától, egyéb esetben a hitel folyósításától eltelt időtartam és a hitel figyelembe vehető futamideje arányában számított hányadának megfelelő összegű céltartalékot kell kimutatnia. Amennyiben az előző üzleti év végéig ilyen címen képzett céltartalék ennél kevesebb, illetve több, a különbözettel a tárgyévben kell a céltartalékot növelni az egyéb ráfordításokkal szemben, illetve csökkenteni az egyéb bevételekkel szemben. A számításnál figyelembe vett futamidő nem lehet hosszabb, mint a hitel futamideje, illetve – tárgyi eszköz, vagyoni értékű jog finanszírozása esetén –

mint a hitellel finanszírozott tárgyi eszköz, vagyoni értékű jog várható - amortizációnál figyelembe vett - élettartama, ha a hitel futamideje hosszabb.”

24. § Az Szt. 177. §-a a következő (26) és (27) bekezdésekkel egészül ki:

„(26) E törvénynek a munkahelyvédelmi akciótervben foglaltak megvalósítása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi ... törvénnyel megállapított 33. § (2) és (3) bekezdését, valamint 41. § (4) bekezdését először a 2013. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(27) E törvénynek a munkahelyvédelmi akciótervben foglaltak megvalósítása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi ... törvénnyel megállapított 33. § (2) és (3) bekezdését, valamint 41. § (4) bekezdését a 2012. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is lehet alkalmazni.”

25. § Hatályát veszti az Szt. 14. § (9) és (10) bekezdése.

7. Záró rendelkezések

26. § (1) E törvény – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 6. §, a 9. §, valamint a 22. § 2012. december 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1. §–5. §, a 7. §–8. §, a 9. § (2) bekezdése, a 10. §–12. §, a 20. §–22. § és a melléklet 2013. január 1-jén lép hatályba.

27. § E törvény 12. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv 66. cikkének és a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló 2010/45/EK tanácsi irányelv (2010. július 13.) által a 2006/112/EK tanácsi irányelvbe beiktatott 167a. cikknek való megfelelést szolgálja.

melléklet a 2012. évi törvényhez

Az Art. 3. számú mellékletének J) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„J) Adókedvezményre jogosító igazolásokról adatszolgáltatás

1. Az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv, ha olyan igazolást (bizonylatot) állít ki, amelynek alapján a magánszemély adókedvezmény (adómentesség) igénybevételére jogosult, a kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás tartalmának közlésével adatot szolgáltat az adózónak kiadott igazolásról. Az adatszolgáltatást az adóévet követő év január 31-ig elektronikus úton az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv illetékes állami adóhatóságához kell teljesíteni.

2. A tartósan álláskereső személyek után, illetve a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás folyósítását követően foglalkoztatott munkavállalók után érvényesíthető szociális hozzájárulási adókedvezmény ellenőrzése céljából az adókedvezményre jogosító igazolást kiállító szerv a tárgyhónapban kiállított igazolásban szereplő adatokat a tárgyhónapot követő hónap ötödik napjáig elektronikus úton hivatalból megküldi az állami adóhatóság részére.”